

அவ்வாறானால் வாய்ப்பாக இவ்வாறில் உயிர்களுக்கும் மகன்
விட்டுக்கொடுக்காதல் உணர்வு... வாய்ப்பாக இவ்வாறில்
அவ்வாறானால் வாய்ப்பாக இவ்வாறில் உயிர்களுக்கும் மகன்
விட்டுக்கொடுக்காதல் உணர்வு... வாய்ப்பாக இவ்வாறில்
அவ்வாறானால் வாய்ப்பாக இவ்வாறில் உயிர்களுக்கும் மகன்
விட்டுக்கொடுக்காதல் உணர்வு... வாய்ப்பாக இவ்வாறில்

சேர இளவலின் காதல் மொழிகள்

ஆங்கவனும் நின்னிடத்தே

'வஞ்சித் தலைவன் மகன்யான்' எனவுரைத்து,
'வேடர் தவமகளே விந்தை யழகுடையாய்,
ஆடவனாய்த் தோன்றியதன் பயனை இன்று பெற்றேன்;
கண்டதுமே நின்மீசையான் காதல் கொண்டேன்'
என் றிசைக்க, (75 - 79)

கருத்து : அவர்களுக்குக் கிடைத்த தனிமையைப்
பயன்படுத்துவதனைப் போன்று அம்மன்னன் 'நான்
வஞ்சியின் மன்னன் மகன். வேடுவரின் தவப்புழல்வியே
மற்றவர்கள் வியக்கும்படியான அழகையுடையவளே, நான்
ஆணாகப் பிறந்ததின் பயனை உன்னைக் கண்டு காதல்
கொண்ட நாளான இன்றுதான் அடைந்தேன்' என்று
கூறினான்.

குயிலியின் பதில் மொழிகள்

மண்டு பெருங்காதல் மனத்தடக்கி நீ மொழிவாய்;
"ஐயனே! உங்கள் அரண்மனையில் ஐந்துறு
தையலருண்டாம், அழகில் தன்னிகரில் வரதவராம்;
கல்வி தெரிந்தவராம்; கல்லுருகப் பாடுவராம்;
அன்னவரைச் சேர்ந்தேநீர் அன்புடனே வாழ்த்துப்பீர்;
மன்னவரை வேண்டேன் மலைக்குறவர் தம்மகன்யான்.
கொல்லும் அடர்ச்சிக்கம் குழியுயவை வேட்புண்டேன்"

வெல்லுதிறல் பாவேந்தர் வேடருள்ளோ

பெண்ணெடுப்பார்? (80 - 87)

கருத்து : அவன் மீது ஏற்பட்ட அளவிட முடியாத காதலை மனதில் அடக்கியபடி அவனிடம் நீ பேச ஆரம்பித்தாய். 'தலைவனே! உங்கள் அரண்மனையில் ஐந்நூறு பெண்கள் உள்ளனர் என்றும் அவர்களும் ஒருவரை ஒருவர் வெல்ல முடியாத அளவிலான அழகுடையவர்கள் என்றும் கல்வியறிவுடன் கல்லும் கரையும் படியாகப் பாடுகின்ற ஆற்றலும் பெற்றவர்கள் என்றும் நான் கேட்டிருக்கின்றேன்.

நீங்கள் அவாகளையேச் சேர்ந்து அன்புடன் வாழ்வீர்களாக. நான் ஒரு மலையில் வாழும் வேடவனின் மகள். கொல்லும் தன்மையுடைய சிங்கம் குழியில் பதுங்கி வாழும் முயலை விரும்பி அடைதல் உண்டோ இல்லை. எனவே மிகப்பெரும் ஆற்றல் பெற்ற மன்னவர்களான நீங்கள் வேடுவ இனத்திலா பெண் எடுக்க முன் வருவீர்கள்?

தமிழ்ப் பெண்களின் கற்புநிலை

பத்தினியா வாழ்வ(து) அல்லால் பாவேந்தர் தாமனினும் நந்தி விலைமகனா நாங்கள் குடி போவதில்லை
பொன்னடியைப் போற்றுகின்றேன், போய்வருவீர்,

தோழியரும்
என்னை விட்டுப் போயினரே, என் செய்கேன்?' என்றுநீ
நெஞ்சம் கலக்க மெய்தி நிற்கையிலே, (88 - 92)

கருத்து : நாங்கள் பத்தினிப் பெண்களாக வாழ்வோமே அல்லாது அரசர்கள் கிடைத்தார்கள் என்பதற்காக அவர்களிடம் விலைமகள் போல் வாழ்வதற்கு நாங்கள் விரும்புவதில்லை. உங்கள் பாதங்களை வணங்கிச் சொல்கின்றேன். நீங்கள் போய் வருங்கள்' என்று கூறி 'தோழியர்களும் என்னைத் தனியாக விட்டு விட்டுப்

போய் விட்டனரே நான் என்ன செய்வேன்?' என்று நீ மனம் கலங்கி நின்றாய்.

**சேரன் காமமும் காதலும் கலந்திடக்
கூறிய மொழிகள்**

வேந்தன் மகன்

~~மீடுகநின்றன் காதல் விழிக்குறிப்பி னாலறிந்தே~~
~~பகலுதல் வந்து பளிச்சென்(று) உனது கன்னம்~~
செக்கச் சிவக்க முத்தமிட்டான்; சினங்காட்டி
நீ விலகிச் சென்றாய்; நெறியேது காயியர்க்கே?
தாவி நின்னை வந்து தழுவினான் மார்பிறுக;
“நின்னையன்றி ஓர் பெண் நிலத்திலுண்டோ?

என்றனுக்கே

பொன்னே ஒளிர்மணியே, புத்தமுதே, இன்பமே
நீயே மனையாட்டி, நீயே அரசாணி, (92 - 100)

கருத்து : நீ மனம் கலங்கி நிற்பதனைக் கண்ட இளவரசன் உன் மனதில் தோன்றியுள்ள காதல் உணர்வினை உன் விழியின் மூலம் உணர்ந்து உன்னருகே வந்து திடீரென்று உன் கன்னம் சிவக்கும்படியாக முத்தமிட்டு நின்றான். நீயும் கோபம் கொண்டவள் போன்று விலகிச் சென்றாய். ஆயினும் காலம் கொண்டவர்களுக்கு ஆசை மிகுந்துவிடின் எந்த நெறிமுறைகளையும் அவர்கள் பார்ப்பதில்லை. அவ்வாறே அவனும் மீண்டும் தாவி வந்து உன்னைத் தன் மார்போடு சேர்த்துக் கட்டியனைத்து, ‘உன்னைத் தவிர வேறு எந்த பெண்ணும் எனக்காக இப்பூமியில் இல்லை! என்று கூறி மேலும் ‘பொன்னே, ஒளிரும் மணியே, புதிய அமுதம் போன்றவளே, இன்பத்தின் வடிவானவளே, நீயே என் மனைவி, நீயே என் அரசி.

நீயே துணை எனக் நீயே உலகுயாவம்
 நீன்னையன்றிப் பெண்ண துணைப்பேனேன் வீணாவே
 என்னை நீ ஐயறகல் ஏதுக்காய்? இப்போழுதே
 நீன் மனைக்கூச் சென்றிடுவேன்; நீன் வீட்டில்
 உள்ளேளர்ப்பால்

என் மனத்தைச் சொல்வேன், எனது தீயையுரைப்பேன்,
 வேத நெறியில் விவாகம் உனைச் செய்து கொள்வேன்,
 மாதிரிகே! என்று வலக்கை தட்டி வரக்களித்தான்;

(101 - 107)

கருத்து : நீயே எனக்குத் துணையானவள். நீயே எனது
 குல தெய்வம், உன்னைத் தவிர வேறு ஒரு பெண்ணையும்
 நான் நினைக்க மாட்டேன். வீணாக என்மீது நீ சந்தேகம்
 கொள்ள வேண்டாம். இப்போதே நாம் உங்கள் இல்லம்
 சென்று உங்கள் வீட்டில் உள்ளவர்களிடம் என் மனதில்
 உள்ளதையும் என் நிலைமையினையும் எடுத்துச்
 சொல்லி வேத நெறிகளின் முறைப்படி, உன்னை மணந்து
 கொள்வேன் பெண்ணே' என்று அவளின் வலது கையில்
 தட்டிச் சத்தியம் உரைத்தான்.

காதல் குயிலியின் மனநிலையும் செயலும்

நூரிப்புக் கொண்டாய் புளகம் நீ எய்திவிட்டாய்;
 வாரிப் பெருந்திரைபோல் வந்த மகிழ்ச்சியிலே
 நானந் தவிர்த்தாய்; நனவே தவிர்த்தவளாய்,
 காணத் தெவிட்டாதோர் இன்பக் கனவினிலே
 சேர்ந்து விட்டாய்; மன்னவன்றன் திண்டோளைநீயுவகை
 ஆர்ந்து தழுவி அவனிதழில் தேன் பருகச்
 சிந்தை கொண்டாய்;

(108 - 114)

கருத்து : மிகுந்த மகிழ்ச்சியில் கடல் அலை போல்
 உள்ளம் பொங்கிட நீ நாணத்துடன் நின்றாய் நினைத்துப்

என்று மனதில் எழுதினது தீயுடனே
 தீண்டு கலங்கினால் வருட வடக் குரங்கனங்கே. (118-129)

கருத்து : அந்த நேரத்தில் ஊர்வெய்தி மன்னைக்
 காண தரக்கூட வந்துவங்கிய நெடவடக் குரங்கன் தீ
 யிட வல்லாமல் தோழியாடு வ காட்டில் விளையாடத்
 தசன்மதவைக் கோட்டு மகிழ்ந்து அங்கேயே மன்னைக்
 உத்திக் கழுத்து நீயிருந்த இடம் வந்தான்.

தீ மாற்றினாடல் இப்பொக்க காநலில் கலந்து
 திருப்பதவைக் கண்டு மனதில் கோபம் கொண்டான்
 பாவி பட்டப்பகல் என்றும் பாராமல் செய்யும்
 செயலைப் பார் திருமணமும் இன்னும் ஆகவில்லை
 என்னுடன் நிச்சயம் செய்யப்பட்ட நிலையில்
 பிச்சைக்காரியைப் போல் இவள் செய்த செயலால் என்
 மானம் போயிற்று! என் ஆசைகள் மண்ணாகிப்
 போயிற்று! என்று கோபத்துடன் கலங்கி நின்றான்.

மாடனின் வரவும் கோபமும்

மாப்பிள்ளைதான் ஊருக்கு வந்ததையும், பெண்குயிலி
 தோப்பிலே தானுந்தன் தோழிகளு மாச்சின்று
 பாடி விளையாடும் பண்டுகேட் டேகுரங்கன்
 ஓடிவிருப்பதோர் உண்மையையும் மாடனிடம்
 யாரோ உரைத்துவிட்டார். ஈரண்டு பாய்ச்சலிலே
 தீரோடும்மேனி ஒருப்போடுங் கண்ணுடனே
 மாடன் அங்கு வந்து தின்றான். (130 - 136)

கருத்து : அதே வேளையில் யாரோ ஒருவர்
 மாடனிடம் சென்று பெண் குயிலி காட்டில் விளையாடத்
 தோழிகளுடன் சென்றதனையும் அதே நேரம் நெட்டைக்
 குரங்கனும் கேள்வியுற்று அங்கே சென்றதனையும் பற்றிக்
 கூறினார்கள் இதனைக் கேட்டவுடன் அம்மாடன் நாலே
 பாய்ச்சலில் வேர்வை மட்டும்தனையும் படியும் கண்ணில்

மாட லுத்தன் வாளுருவி மன்னவனும் குகரகம்பி வே
 ஓடிவந்தான் நெட்டைக் குரங்கனும் வான் ஓடி

வந்தான்.

புலா டிரண்டு வீழ்ந்தனகாண் வேந்தன் முதுகினிலே,
 சடபடனவே மன்னவனும் தான் திரும்பு வாளுருவி
 வீச்சிரண்டில் ஆங்கவரை வீழ்த்தினான்; வீழ்ந்தவந்தாம்
 பேச்சிழந்தே அங்கு பிணமாகக் கிடந்துவிட்டார்.

மன்னவனும் சோர்வியத்தி மண்மேல் விழுந்துவிட்டான்

(148 - 156)

கருத்து : அவற்றைக் கண்டதனால் உடலில் தீப்பற்
 றியது போன்ற உணர்வுடன் கோப மேலீட்டால் விழித்த
 படி நின்றது நான்கு விழிகள். அவ்விழிகளின் சொந்தக்
 காரர்களான மாடனும் நெட்டைக் குரங்கனும் ஒரே
 நேரத்தில் தங்களின் வாளை ஒங்கிக் கொண்டு வந்தனர்.
 சேரமன்னனின் மைந்தனை வெட்டி வீழ்த்திடவே ஒங்கிய
 வாள்கள் ஒரே நேரத்தில் இளவரசனின் முதுகில் இரண்டு
 வெட்டுகளைப் போட்டு நின்றன. காயம்பட்ட இளவரசன்
 வேகமாகத்தன் வாளை உருவியபடித் திரும்பித் தன்னை
 வெட்டியவர்களை வெட்டி வீழ்த்தினான். அவர்கள்
 இருவரும் பிணமாக வீழ்ந்தனர். மன்னனும் உடல்
 சோர்வுபட்டு மண்ணின் மேல் வீழ்ந்து விட்டான்.

சுயம்புமூலின் வேதனையும் சேர இளவலின் கடைசிமொழிகளும்

பின்னவனை நீயும் பெருந்துயர்கொண்டேமடியில்
 வாரீ எடுத்து வைத்து வாய்புலம்பக் கண்ணிரண்டும்
 மாரீபொழிய மனமழிந்து தீற்கையிலே
 கண்ணை விழித்தது உனது காவலனும் கூறுகின்றான்.
 'பெண்ணே, இனிநான் பிழைத்திடேன்; சிலகணத்தே
 ஆவிதுறப்பேன், அழுதோர் பயனில்லை;

நாயகியின் கருணை...
 கருணையால்...
 இன்னும்...
 தன்னால்...
 தன்னால்...
 தன்னால்...

கருணை...
 விழுந்ததனைக் கண்ட நியும் ஓடி அவனை மடியில்...
 எடுத்து வைத்துப் பெருத்தத் துன்பத்துடன் வாயால்...
 பால்சியபடியும் கண்களில் கண்ணீர் மழையால்...
 வாழ்த்தியடியும் நின்றாய் அப்போது அந்த இளவரசன்...
 கண்விழித்து உன்னைப் பார்த்து 'பெண்ணே, இனி நான்...
 சிவந்திட மாட்டேன்; இன்னும் சிறிது நேரத்தில் என்...
 உயிர் பிரிந்துவிடும் இனி அழுவதனால் பயனில்லை...
 இறப்பதனை எண்ணி எனக்கு வருத்தமில்லை. பெண்ணே...
 மீண்டும் நான் பூமியிலேப் பிறந்து பொன்போன்ற...
 உன்னைக் கண்டு விரும்பிக் காதலால் கலந்த...
 வாழ்த்திடுவேன் இன்னும் நமக்குப் பிறவிகளுண்டு...
 மாதர்களின் தலைவியே, நமக்கு இனி இன்பம்தான்...
 இனிவரும் பிறவிகளில் நான் உன்னுடன் இன்பமாக...
 வாழ்வேன்' என்று கூறி முகத்தில் மகிழ்ச்சியுடன்...
 புன்னைக் பூக்கக் கண்ணாடி இவ்வலக வாழ்வை நீக்க...

குயில் பிறப்பின் காரணம்

பாடல் அங்குச் செய்ததோர் மாயத்தால் இப்பொழுது
 சீடையற புன்வடிவம் பேசுதயானக்(கு) எய்தியது:

கருத்து : மான் என்பதை உடைய ஒரு மாயத்தின்
மூலம் உண்டாகி இந்தப் பரஸ்பர வரலாம் கிடைத்துள்ளதே

சேரனின் இப்பிறவி

வாழி தீன்றன் மன்னவனும் தொண்டை வளநாட்டில்
ஆழிக்கரையின் அருகேயோர் பட்டணத்தில்
காண்டனாத் தோன்றி வளருகின்றான்; தீன்னைடுயாகு
காண்டத்தே காண்பான்; கணிந்து நீ பாடுதல்வ
பாட்டினைத்தான் கேட்பான்; பழலினையின் கட்டினால்
மீட்டு தீன்மேல் காதல் கொள்வான்; மென்குயிலே!

என்றத்தத்

தென்பொதியை மாமுனிவர் செப்பினார்க்காயி,

(172 - 178)

கருத்து : உன்னுடைய அந்த காதல் இளவரசன்
இப்போது தொண்டை வளநாட்டில் கடற்கரையில்
அருகில் உள்ள ஒரு நகரத்தில் (புதுவையில்) மனிதனாகப்
பிறந்து வளர்கின்றான். அவன் உன்னை ஒரு காட்டினில்
கண்டு நீ இனிமையாகப் பாடும் பாடல்களைக்
கேட்டிடுவான். உங்கள் நீ பழம்பிறப்பின் வினை தொடர்
மீண்டும் உன்மேல் காதல் கொண்டிடுவான் குயிலே!
என்று அந்த முனிவர் கூறினார்

குயிலியின் அய்யம்

குயிலுவம் கொண்டேன்யான் கோமாளோ மேன்மை
பயலு மனிதவுருப் பற்றித்தீன்றான். எம்முள்ளே
காதலிசைத் தூலும் கடிமணத்தான் கூடாதாம்,
காதற் பொழுதீனியே தூர்வேத்தன் கூறியசொல்
பொய்யாய் முடியாதோ? என்றிசைத்தேன் (179 - 183)

கருத்து : மீண்டும் அந்த குயிலி அவரிடம் சாமி
நானோ குயிலில் கருவில் உள்ளேன் அவரோ உயர்ந்த